

[Bernhard Baunsgaard.]

tager grovere og grovere midler i brug for at gøre sig kendt i offentligheden, man viger nu ikke tilbage for at fremsætte direkte løgne heroppefra, man bruger sprogets groveste ord for at komme i overskrifterne. Jeg beklager, at man i den grad trækker tingets værdighed ned.

Man lader, som om det er staten, der stjæler, når den opkræver skatter. Jeg gad vide, hvem staten stjæler til. Samfundet opkræver et kontingent for at gennemføre de sager, som et flertal i dette ting ønsker skal ske i samfundet, f. eks. støtte til de gamle, f. eks. betaling af sygehusene. Det kalder man fra fremskridtspartiets side at stjæle. Jeg beklager, at man i den grad forvrider kendsgerningerne, ligesom jeg på det skarpeste må beklage, at man med hensyn til det forslag, som hr. Lauge Dahlgaard og jeg i sin tid fremsatte, siger, at vi, siden vi første gang fremsatte det, har glemt alt om det. Hr. Glistrup ved udmærket, at jeg har genfremsat det. Hr. Glistrup ved udmærket, at det ikke har været til at overtale et flertal i dette ting til at stemme for det. Hr. Glistrup er tilhænger af demonstrationer. Jeg er mere tilhænger af, at der sker noget på disse områder.

Sidste år fik vi fra radikal side gennemført, at det blev tilladt at tilbageføre underskud for selskaber, men ikke for personer. Jeg understreger, at det radikale forslag gik ud på, at der skulle kunne tilbageføres i 2 år for såvel personer som selskaber. Ministeren meddelte under anden behandling af fremskridtspartiets demonstrationsforslag, at man havde nedsat et udvalg, der ville overveje, hvordan man kunne sikre en mere lige lig stilling ved beskatningen af selskaber og andre former for erhvervsvirksomheder, herunder de personligt ejede. En betænkning derfra kommer til august, men nu skal der demonstreres igen. Man har ikke tid til at vente bare de par måneder.

Som jeg sagde før, er jeg mere tilhænger af, at der sker noget på området. Jeg er også mere tilhænger af, at der sker noget på dette område, end at vi igen får konstateret, at der ikke er noget flertal. Hr. Glistrup ved jo, at hverken socialdemokratiet eller venstre i øjeblikket er til at overtale til at fremføre et underskud i det, som efter min opfattelse vil være rimeligt, nemlig 5 år. Men hr.

Glistrup ved jo også, for det har jeg fortalt ham, at ministeren har sagt, han er parat til at tage dette problem op til løsning. Jeg kan føje til, at det indgår i det katalog, som septemberforligets partier drøfter.

Derfor er jeg parat til at vente disse få måneder for at sikre erhvervslivet et resultat, men jeg er ikke interesseret i at lave disse demonstrationer, der kun gavner én eneste, nemlig hr. Glistrup og den vildføring af vælgerne, som han forsøger — desværre med så udpræget held, fordi der er jo overskrifter i det, hvad enten hr. Glistrup finder på her inde i salen at kravle op på en stol eller bruge rendestensudtryk for at gøre sig bemærket.

Ømann (SF):

Jeg skal ikke deltage i de borgerlige partiers her førte kamp for at takkes erhvervslivet. Jeg synes i virkeligheden, det er en meget dårlig arbejdsmark, man har valgt, for jeg tror ikke, at der er nogen ude i erhvervslivet, der i og for sig vil takke de borgerlige partier særlig for denne indsats.

Sandheden er jo den, at der ikke er behov for disse fremføringsregler af underskud i videre omfang, end vi allerede har dem, og det hænger simpelt hen sammen med, at der gives mange, mange reguleringsmuligheder, som gør, at man kan placere sine underskud, sin indkomst, sin skattebetaling, akkurat som man vil. Derfor synes jeg, man skulle holde op med denne usaglige jamren.

Stetter (KF):

Hr. Glistrup har ændret sit forslag, således at et eventuelt underskud ikke skal kunne modregnes i de forudgående to års positive almindelige eller særlige indkomst. Det betyder, at det lovforslag, vi her behandler, herefter kun tillader, at et underskud kan fradrages i positiv indkomst i de nærmest følgende fem indkomstår. Efter gældende retsregler er der allerede i dag mulighed for at modregne i de nærmestfølgende to år. Der er med andre ord ikke tale om principielle ændringer, men kun om en forhøjelse af den nuværende 2 års grænse til en 5 års grænse.

Hr. Glistrup skal ikke klandres for, at lovforslaget på denne måde svækkes i forhold til det oprindelige forslag. Initiativet viser blot, at hr. Glistrup er ved at blive realpolitiker eller, som hr. Glistrup plejer at